

- otsingumootorite kaudu kättesaadavuse tõttu on igal internetikasutajal, sealhulgas nii praegustel kui ka tulevastel tööandjatel lihtne hageja isikut tuvastada;
 - sellise isiku tuvastamisega võib kaasneda oht, et hagejat diskrimineeritakse;
 - Euroopa Liidu Kohus on otsustanud vaikumisi muuta anonüümseks menetlusedokumentid kõikide eelotsusetaotluste puhul, mis puudutavad füüsilisi isikuid ja mis on saabunud pärast 1. juulit 2018;
 - avalikustatud menetlusedokumentide anonüümseks muutmine mis tahes liiki hagide puhul, mis aluslepingutest tulenevad, on Euroopa Liidu Kohtu ainupädevuses;
 - füüsilisi isikuid, keda puudutavad pärast 1. juulit 2018 Euroopa Kohtule esitatud eelotsusetaotlused, ja hagejat ei kohelda võrdselt.
2. Teise väite kohaselt on Üldkohus rikkunud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 8 ja hageja väidab eelkõige, et:
- menetlusedokumentide avalikustamise eesmärk on Euroopa Kohtu sõnul „tagada, et kodanikud oleksid informeeritud ja et neil oleks õigus avalikule kohtupidamisele“;
 - selle eesmärgi saavutamiseks ei ole vaja avalikustada menetlusedokumente, kus mainitakse hageja nime, või teise võimalusena teha hageja nime sisaldavad menetlusedokumentid selliste interneti otsingumootorite nagu Google kaudu kättesaadavaks;
 - Üldkohtu sellise praktika jätkumine on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 45/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktiga c ja artikli 5 punktiga a ning teise võimalusena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725⁽²⁾ artikli 4 lõike 1 punktiga c ja artikli 5 punktiga a.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).

1. märtsil 2019 esitatud hagi — Bulgarian Energy Holding jt versus komisjon

(kohtuasi T-136/19)

(2019/C 164/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Bulgarian Energy Holding EAD (Sofia, Bulgaaria), Bulgartransgaz EAD (Sofia), Bulgargaz EAD (Sofia) (esindajad: advokaat K. Struckmann, *solicitor* M. Powell ja *solicitor* A. Kadri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- võtta menetlust korraldavad meetmed või teha menetsustoimingud, mida on mainitud hagiavalduse jaos 3.6, või võtta mis tahes muud meetmed, mida Üldkohus vajalikuks peab;

- tühistada tervikuna või osaliselt komisjoni 17. detsembri 2018. aasta otsus C(2018) 8806 final ELTL artikli 102 kohase menetluse kohta (AT.39849 — BEH Gas);
- tühistada määratud trahv või vähendada selle suurust;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, et kostja rikkus olulisi menetlusnorme ja rikkus seeläbi hagejate kaitseõigusi.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on asjakohase turu määramisel rikutud õigusnorme ja tehtud faktivigu ning jäetud tegevamata turuanalüüs ja esitamata piisavad põhjendused.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuses selle järelduse tegemisel, et Bulgargaz EAD kui ühel hagejatest või kõigil hagejatel koos oli turgu valitsev seisund võimsusega seotud teenuste turul, on rikutud õigusnorme ja hinnatud fakte ebaõigesti.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus rikub Euroopa Liidu aluslepinguid, kuivõrd selles ei ole nõutaval tasemel tõendatud, et vaidlustatud otsuses kirjeldatud tegevus on kvalifitseeritav ELTL artikli 102 rikkumiseks, arvestades vaidlustatud otsuses õiguse kohaldamisel ja faktide hindamisel tehtud vigu.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsuses on väidetava rikkumise kestuse tuvastamisel rikutud õigusnorme ja hinnatud fakte ebaõigesti.
6. Kuues väide, et nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 ⁽¹⁾ artikli 7 alusel otsust vastu võttes rikuti ELI aluslepinguid.
7. Seitsmes väide, et trahv tuleks tühistada või selle suurust vähendada seetõttu, et vaidlustatud otsuses ei ole järgitud kostja suuniseid trahvide määramise kohta, või ELTL artiklist 261 tuleneva Üldkohtu täieliku pädevuse raames seetõttu, et trahv on igal juhul ebaproportsionaalne tegevusega, mille eest karistus on määratud.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).
